

مه مله که تی ده رگاگان

"سه فه ریکی نه فسانه یی، که رنه فالئیکی

بیکو تایی"

(شکاندنی زه مهن و تیپه پاندنی سنوره کانی روانین له قه سیده ی

ده رگاگان) ی به اختیار عه لیدا)

ناسۆ جه بار

ته نیا زمانه که ده مییت. (فلویر)

هه ره وشه بیهک واتایه کی شاروه، به لام حاشاهه نه گرو تاقانه ی هه به نه رکیشی ئاشکر کردنی ئه م واتایه به. (پارت)

ئه ده بیات یان هه موو شتیکه، یان هیج شتیك. "زۆر ژ باتایی"

دنیا ی ده ره وه ی ترادسیوئی روشنبیری و ئه ده بی و هونه ری دنیا به که لیوانلیو له جیاوازی، دنیا که بو دۆزینه وه ی کلێشه سازییه کی دیکه ی روانین، خه یالگه یه که بو گه پان به دوای نه بینراوه کاند، دنیا ی پاش کاریزما بچوکه کانه و دنیا ی ده ره وه ی میتافیزیکا و ده ره وه ی خه یالگه یه که سنوردارو دیاریکراو، دنیا به که له ده ره وه ی حیکایه ته بچوکه کان و خه یالگه یه که بو دۆزینه وه ی ناکوکی و به رپا کردنی مملانییه کی مه عریفی و بوونگه رایانه له گه ل واقع و ئه و نه ریتی بیر کردنه وه یه ی دنیا دابه شده کات بو باز نه یه کی دیاریکراوی روانین و دنیا بینیه کی هه ژار.

فه لسه فه یه کی جیاواز

فه لسه فه ی دروست کردنی گومان، فه لسه فه یه که بو کال کردنه وه ی دیواره کانی یه قین و سه ره به ری ئه و ره هاگه رانه ی ده که ونه نیو هزر و یاده وه ری و ئایدیاکانی مروقه وه، هه ولێکه بو ئاشتر کردنه وه ی مروقه به سه رتاکانی هزر و خه یال و فه نتازیاکانی خوئی، به ئه ندازه یه ک گه پانه به دوای هه رچی نادیا ریکدا له ده ره وه ی ده رگا داخراوه کانی یاده وه ری و دیواره به رزه کانی یه قین و خه یاله کوئکر تییه کانی ئایدیا داخراوه کان.

گومان شتیکه له ده ره وه ی حیکایه ته گه وره کان و خه یالێکه له ده ره وه ی ستراکچه ری ئایدیاکانی ئیمه وه بیر ده کاته وه و له هه ولێ برینی سنوره کانی یه قیندایه و به رده وام کار له سه ر فراوان کردنی رووبه ره کانی روانین ده کات و له هه ولێ کوئکردنه وه ی دنیا بینیه کدایه جیاواز تر له قه واره و کاریگه ری، به ئه ندازه یه ک که ئایدیاکان و حیکایه ته کان له توانا یاندا نه بیته رامبیکه ن و له سه رزه مینه داخراوه کانی ره هاگه رایه تی دا بیگهاته ی ئه و کلێشه یه ی لیدر وستبکه ن که هه ریبه له ئیمه تاکه یه ک هزر و تاکه یه ک روانیمان هه بیته بو دنیا و له نیو تاکه یه ک خه یالگه دا هه رچی گومانه کانی خو مان هه یه بیده یه وه ده ست ئه و قه دهره نادیا ره ی که غه رقی جه هلیکمان ده کات پر له گونا می هه ستر کردن به گومان، پر له شه رمه زاری ده رچون له ترادسیوئن و هزری با و روانینیکی فه ره نگی له کولتوریکی فه قیره وه بو خه یالگه یه کی هه ژاری کورتمه ودا.

ئوکتافیو پاز سه بارهت به شیعر ده لیت: "له نیوان ئه وه ی ده بیینم و ئه وه ی ده یلیم و ئه وه ی به بیده نگی ده یه ئلمه وه له نیوان ئه وه ی به بیده نگی ده یه ئلمه وه و ئه وه ی خه ونی پیوه ده بینم له نیوان ئه وه ی خه ونی پیوه ده بینم و ئه وه ی له یادی ده که م..... شیعره"، تیرواننه کانی ئوکتافیو پاز بو شیعر هینده ی تیروانینیکی قوله بو دۆزینه وه ی

رايه له کانی ئه و سه زه مینه لیکترازوهی که پیکهاتهی پانتاییه کی گه وره ی دنیا بیینی و وینا کردنه ، هینده ش ره هندی کی قوله له نیوان بینین و بیده نگی و خه ون و بیر کردنه وه .

قه سیده ی ده رگان هینده ی شه ری کی گه وره یه له گه ل زه مه ندا، هینده ده قی کی به رجه سته کراوی فه لسه فی نییه بۆ وینا کردنی ره هاگه رای و دۆزینه وه ی حه قیقه ت، هینده ش داپشتنی کی زمانه وانی نییه گه مه به یاده وه ری و حیکاته کانی ئیمه بکات و بمانباته وه سه ر سه رچاوه دووره کانی حیکایه تی ک که هه مومان له تاکه یه ک خانه ی فره نگی دا کو ده کاته وه ، ئه م قه سیده یه به رله وه ی ژانری کی ئه ده بی جیاوازییت، فه لسه فه یه کی نوییه له دنیا بیینی دا، ئه م روانینه که هه لگری گومانی گه وره و دروستکهری خه یال دانی که پر له پرسیارو مملانی و کو کردنه وه ی دژه کان له کایه کی به رفراوانی ژیا ری تاکه که سی کدا که ستراکچه ره بونیادییه کانی زه من تی کده شکینیت و سه رله به ری ئه و خه یاله قه ده غه کراوه بۆ زه من کالده کاته وه و پولینکارییه کی جیاواز بۆ دابه شکردنه وه ی زه من به فورمی کی دیکه و له وینا کراوی کی دیکه دا به ره مه ده هینیت .

زه من له مانا هه ره ئینسایکلۆپیدییه که ی دا دابه شده بی ت به سه ر رابردو، ئیستا و داهاتو، به لام له قه سیده ی ده رگا کاندای تو ی خوینهر له به رده م زه مه نی کی دیاری کراودا نیت، به لکه له به رده م زه مه نی کی ئالۆزو هه لاهه لادایت و سه رله به ری ئه و وینا کراوه گشتییته بیرده باته وه که له سه ر زه من و دابه شبوونه کانی له لات گه لاله بوون . ئه و خه یاله ت بۆ پرده کات له گومان و مه وادیه کی نادیا ری کراوی زه مه نت بۆ ده کات به هه زاران هه نوکه ی ویکنه چووی جیاوازه وه .

ئه و ده یه ویت گرفتاری ئیستایه کت بکات لیوانلیو له ساته وه خته هه لاهه لاکان، زه من له قه سیده کانی به ختیاردا سه فه ری که به ره و نادیا رو به خه یالی ئه و مه مله که ته ئه فسانه بی و دوردده ستانه دا تیده په پری که تیا یاندا زه من شوناسی کی دیاری کراو و پیناسه یه کی سنورداری نییه و بیئه ندازه قوله له مانادا و بیئه ندازه میتا حیکایه ت و میتا شوین و میتا فه نتازییه ، ده ره نجم قه سیده کانی به ختیار شکاندنی سنوره کانی روانینه له مانا و اتا و حیکایه ت و وینا کردندا، هینده ش هه ولی کی گه وره یه بۆ ساز کردنی کلیشه سازییه کی دیکه ی ئونتۆلۆژی و ژینالۆژی بۆ قول کردنه وه ی وینه و وینا کردن و شکاندنی سومبولی حیکایه تامیزو نرخ و به ها ترادسیۆنه کانی روانین بۆ شیعر. هاوکات قولبوونه یه کی فه لسه فه یه له گری که وه بۆ حه کیمه کان و په یامبه رو گه ری ده کان تا نیتشه .

پراوپر له هه ره نوکه یه کی جیاوازو له هه ر دیمه نی کی وینا کراوی پاش ئه و خه یالگه کو تکریتییه ی زه من تیایدا جوگرافیا یه کی دیاری کراوی هه یه و وینا کراوی که له روانینی هه ر یه کی کماندا هاوشیۆه یه و مه وادیه که هه مومان تیایدا کو ده بیینه وه و سه رجه م شته کان له وینا کراوه وه بۆ بینراوه کان له نه بینراوه کانه وه بۆ بوونه وه ره ئه فسانه بی و فه نتازییه کان ده ببه بوونه رگه لیک ی بیر که ره وه و قسه که رو عه ده می .

ئه م شیوازی هه لوه شانده وه یه له زه مه ندا یه کی که له شیوازه مو دیرنه کان له دنیا ی ئه ده بی ئیمه دا و فره نگی کی بالاتره له هه ره خه یالگه یه کی ئایدۆلۆژی و یاده وه رگه را که خو یان به خاوه نی سه رله به ری حیکایه ته کان و به سه ره اته کان و یاده وه رییه کان ده زاننو زه من له لای ئه وان دابه شکراوی کی ئه خلاقیه و به سه ره خه یال و ره مزو به ها کانی ئه و رووبه ردا دابه شده بن، هه ر روانینیک له توانایدا بی ت له وه هاله گه وره یه ی زه من خو یی ده رباز بکات و خو یی به خاوه نی هه یج کام له و چیرۆکانه نه زانیت و زه من له لای ئه و دابه شبوویه کی ئه خلاقی نه بی ت، ئه و له توانایدا یه له جیاوازییه مه عریفی و ئه دبیه کانی خو یه وه بروانیتته دنیا ی وینا کراوی ده ره وه ی ئه و به رجه سته کراوانه ی که سنورو چوارچۆه بۆ هه ر وینه یه ک و خه یالگه یه ک داده نین و ته وای روانینه کان له دنیا ی رامکراوی ترادسیۆنی کدا راهه ده که ن .

دوچار له توانیدایه کار له سهر هه لوه شانده وهی ئه و سستراکچره کونترکریټیبه بکات که دنیا دابه شده کات به سهر پیروژو ناپیروژدا، به سهر چاکه و خراپه دا، شوژشو ناشورشا، زهمه نی پر له حیکایه ت و زهمه نی خالی له هر حیکایه تیک، و اتا ده توانیت سنوری ویناکردنیک فوټوی به رجه سته کراوی سنوربوکیشاروی دووباره تیپه ریټیت.

ئیمیل بنونیسست ده لیت: "واتایی وشه، توانای وشه به بوټیکه لیبون له ته ک به که یه کی دیکه که له ناستیک (کاملت) دایه. " به ختیار عه لی له پئی دنیا بینیه کی وجودیانه وه گه ردونگه رای ئه و گومانه ده کات که له نیتشه وه سه چاوه ده گریټ و تائه و پروکه فه لسه فه یه کی جیاوازه بوټه ماشاکردنی دنیا. ده رگاگان ده قیکه وه ک هه موو ده قه شیعریه کانی به ختیار عه لی، به لام روانیک عارفانه و گومانیک فه لسه فه یه گوره له پشتیه وه کارده کات بوټه ریپاکردنی رووبه ریکی دیکه ی رامنه کراوی وینه و فه لسه فه یه ئه و ساتانه ی ده که ونه ده ره وه ی حیکایه ته کان و ئه و یاده وریه کونترکریټیبه ی که تائه و پروکه ش گه نجینه یه کی گوره یه بوټه و شاعیرو ئه دیکه حیکایه تخوانانه ی که بوونه ته میژوونوسیک ته مه ل بوټه نویسه وه ی یاده وری به زمانیک شیعری سوژامیزو نوستالژی. ئه م روانینه جیاوازه که

دنیا بینیه کی پیغه مبه رانه سه چاوه که یه تی، یه کیک له و سه چاوانه ی دنیا بینیه مه سیح بوټه دنیا، به لام له دنیا بینیه کی فه لسه فییه وه بوټه خه یالگه یه کی ئه ده بی، به کارهینانی ته کنیکه کانی مه سیحه له ته ماشاکردن و ئامازه داند، به لام جیاوازترو ئالوزتر، ئه وه ی مه سیح به ئیمه ی ده لی پر له ئاموزگاری، به لام ئه وه ی به ختیار له پئی قه سیده کانیه وه وینا یده کات و ئامازه ی بوټه ده کات ته واو پیچه وانه ی هه ر ئاموزگاریه که که له ئایدیایه کی دیاریکراودا کوټکریټه وه واده یه کی دیاریکراوی فیردوس له پشتیه وه بیټ. به لام له پشت هه ر ویناکراویکی شیعریه وه له لای به ختیار ویناکراویکی گومانلیکرا وه یه، سه رزه مینیک هه یه لیوانلیو له گومان، به لام خالی له هر چاوه پوانیه کی هه سته پیکراو. به لام قول برکردنه وه و ویناکردنی گه ریده یه که که به قولایی شته کان و وینه کان و خه یالگه کان و خه ونه کان و نه خشه ئه فسانه یه کاندایه پیټیت.

پاکژیونونه وه له هر ئاینیکدا به ستر اووه به باوه رو په شیمانبونونه وه له هر گوناھیک و حیکایه تیک که هه لگری هه سته پیکراویکی لاده رانه و خه یالپیکراویکی جیاواز بیټ له ده ره وه ی ئه و ترادسیونه به کومه له ی که روانین به سهر بیټکاته هه ره بنه رته تیبه کانی یاده وری دا دابه شده کات و دورتر له و دنیا پیروژه ی که گوناھه کان ده که ونه ده ره وه ی خه یالدان و ئه و ناسته ژیاریه ی که یه قین له رووبه ریکی دیاریکراوی پیروژدا پولینده کات.

شکاندن ره مزه کان هه ولئیک نیبه بوټه گه ران به دوای ره مزیک دیکه و به هایه کی دیکه دا، شه ر له گه ل ئه و سه رمایه ره مزیه ی یاده وری و حیکایه ته کاندایه مملانییه کی گوره یه که له ناوه ورا کوکه ره وه ی سه ره به ری دژه کانه و خه یالگه یه که بوټه کالکردنه وه ی یه قین و ره ها، به لام پر له گومان و تیپرامانی گه وره. هاوکات ئه و ته کنیکه له ده ره ورا گه ردونگه رای ئه و زهمه نه ناکات که ساته وه خته کان به سهر خوټی دا دابه شده کات وه و سه ره نجام ده کات وه خوټی، ئه و زهمه ن به سهر دنیا بینیه کی جیاوازا دابه شده کات، به لام سه ره نجام ناکات وه خوټی و هیچ یه که یه کی هه نوکه یی و ساته ساتی روانین له ده ره وه ی هه ر یه قینیک دابه شنایته وه به سهر زهمه ن و شوین و حیکایه ته کاندایه، ئه م فه لسه فه یه هه ولئیکه بوټه کارکردن و دنیا بینیه له ناشوین و نازه مهن و ناحیکایه تدا. ئه و روانینه فه لسه فییه بوټه دنیا به بی گه رانه وه بوټه یاده وری و هیچ له و حیکایه تانه ی که له یه ک ده چن و له تاکه یه ک یوتوییا و یه ک یاده وری به کومه لدا ته واوده بن و به ره مه یه نهری هه ر یه قینیکن که خالیبه له هر یوتوییا یه کی ده ره وه ی زهمه ن و ئه و سه رزه مینه هه سته پیکراوانه ی که مروټه به سهر جوگرافیاکانی دا دابه شده بیټ، هه ولئیکه گوره یه بوټه خولقاندنی سه رزه مینیک دیکه ی روانین و

خه يالگه يه كي ناسنورداری قول له تيپرامان و خالی له ياده وه ری، لیوانلیو له گومان و خالی له يه قینی حیکایه تیکی نه براوه .

له م به یانییه سارده دا

هه ندیک مردوه کانی خویمان ده هیئن له باغه کانی خه یالدا بینین

هه ندیکیش زیندوه کانی خویمان له باغی حه قیقه تدا نابین

بالنده کان واده زانن ئەم مردنانه جهنگه له کانی خه یالو

بازده دهنه ناو ریوایه ته سارده کانیا نه وه

مردوه کان واده زانن ئەم زینده گیخه خه یالو و دهگه ریته وه

هه ندیک بو به هه شتی له ده ستچووی خویمان له ده رگا دهنه

هه ندیکیش له له دایکبونه وه بو ده رگا کان دهگه ریئن، به لام نایدوزنه وه

نه ورسه ده ناسم پشتاویشت بو ده رگا کانی ناسمان دهگه ریئت

گول ده ناسم له باخچه کاندایشتاویشت له ده رگای باخچه ده پرسیت.

(کوئی به ره مه شیعییه کان / 72-73)

کوشتنی رابردوو

لیو شتر اوس له پئی ئامازه یه کی قورسه وه ئەو قولاییه واتایی و زمانه واناییه ده دوزیتته وه که جیاوازییه کی گه و ره ده خولقینیت له نیوان روانینی کون و ئەو سیستمی ئامازه ییه کی خولقینه ری دنیا بینی شاعیره وه ده لیت: "شاعیر له ده ره وه ی پانتایی ده برپین و ئامازه گه ری خه ریکی ده برپین و ئامازه ده بیئت، واته له ده ره وه ی سنوری فه رمانزه وایی زماندایه . به بوچونی شاعیر وشه ئامرازیکه که بواری پیدهدا تا له زمان بو تیکشکاندن هه مه لایه نه ی زمان که لک وهرگئی، یان به ده برپینیکی باشتر ده یه ویئت ئامازه له نیوبه ریئت." سه رباری ئەوه ی زمان پیکهاته ی سیستمیکی یه کانگیرو ئالوزه بو به ره مه هیئانی ماناو نیشانه و ئامازه و سومبول و به ها، هاوکات نه خشه یه کی گه و ره شه بو دوزینه وه ی جوگرافیا و ژینالوژیای وشه و ئامرازو ئامازه کان. گرینگترین پیکهاته ی زمان جیاکردنه وه ی رابردوو له نیستا و ئامازه سازییه له پئی ئامرازگه لیکی نه خشه ئامیزه وه بو دانانی ستانداردیکی زمانه وانی بو نیستا و رابردوو و ئاینده و به رده وامی . به لام شاعیر دیت و زوریک له م ئامازه و ئامرازانه هه ر له پئی زمانه وه تیکده شکینیت و ئەو سیستمه توکمه یه هه لده وه شینیتته وه نه خشه یه کی دیکه ی نابه رجه سته کراوی لیدروستده کات.

مه رگی رابردوو، نه گه رانه وه بو سهروه ختیکی که ئەو پروکه و نیستا که و داهاتوو به یه که وه گریده داتو له سه ریه ک هیئلی گشتگیر کویمان ده کاته وه، زه من له لای به ختیار عه لی و له ناو کوئی قه سیده کانی دا هیئنده ی ئیشکردنه له نادیاردا، هیئنده نزیکبونه وه نییه له جوگرافیا کانی روانین، هیئنده ی کارکردنه له ساته وه خته کاندایه ئنده رووبه ریکی نییه له یاده وه ری ساته کان، به واتایه ک به ختیار عه لی کار له سه ر کوشتنی رابردوو ده کات. کار له سه ر نه گه رانه وه و دووباره نه کردنه وه ی ئەو سهروه ختانه ده کات که دابه شده بئه وه به سه ر یاده وه ری دا، هاوکات ئەوه ی به ختیار له شاعیران و ئەدیبانی پیشخوی جیا ده کاته وه و به جیاوازی ده هیلپتته وه ئەو روانین و وینه و ره زمانه یه که له وینا کراویکی رانه کراودا یوتوپیا یه کی دیکه ی هه نوکه یی ده خولقینیت. هه روه ها بایه خنه دان و نه گه رانه وه بو

یاده وهری ئه رکیکه دهیان هیندهی ئه و حیکاتانه قورستره که به ناوی شیعو رو مانه شیعه وه بلا ده بنه وه، بگه ره هه ر به راوردنا کرین.

ئه گه ر لیره دا که میک بگه ریننه وه سه ر ژینالوژیا یی یاده وهری، ئه واپیویسته کار له سه ر پیکهاته هه ره دیاره کانی ئه و نیوهندی زه منه بکه یین، که یاده وهری بوخوی کاره کته ریکی هه سته پیکراو و ته واپیویکراو نییه، له ده ره وه را کونترولی ته واپی هه نوکه کانی ئه و نیوهندی ژیا نه ده کات و ده کاری (ئیستا) وه ک سه ره ختیکی زه منه نی ئاراسته ی ئه و رو به ره نادیا ریکراوه ی یاده وهری بکات که وه ک ته و نیکی جالجالو که یی سه ره خته کانی رابردوی تیکرا پیکه وه گریدا وه. که واته یاده وهری فه لسه فه یه که بو راقه کردنی ئیستا به دووربینه کانی رابردوو، یاده وهری منالییه، هاوکات گه رانه وه یه کی نوستالژییه بو نیشتمان و شووش و زا کیره ی نه ته وه یه ک و حیکایه تی کومه لگه یه ک له ئاستیکی نادیا ریکراوی ژیا ری دا.

یاده وهری شه ریکه دژی ئیستا و ته واپی ئه و یوتوبیا یانه ی که ده که ونه ده ره وه ی ئه و خه یالگه کونکریتییه وه. هاوکات رو به ریکی دیکه ی یاده وهری بریتییه له به ریا کردنی پانتاییه کی نه ریتی له نادیا ره وه بو نادیا رو فه راموش کردنی هه ر یوتوبیا یه کی دیکه و قفل کردنی ئه و رو به ره له هه ر دنیا بیینیکی نه شازو یوتوبیا یه کی ئیستایی. رابردوو ته زایه کی به رفراوانی قسه که ره بو به ستنه وه ی ئیستا به هه ر خه یالگه یه کی بچوکی مه وادیه که وه که زاده ی حیکایه ته کانه و په رده یه کی هه لبژیره پیارویه که ته نها ری به و ته نانه ده دات که له خو یی ده چن پیادا تپه پرن و له میوه کانی یاده وهری بخون و له ده ریا کانی ئه و حیکایه تانه دا سه ول لیبدن که ده چنه وه سه ر هه مان که نارو هه مان سه رزه مینی به لئینیدراوی ئه و یوتوبیا نوستالژییه ی که مروف دابه شه ده کاته وه به سه ر دوو بوونه وهری جیا وازدا که یه کیکیان ته واپ واقعیه و ئه و ی دیکه شیان بوونه وهریکی ته واپ خه یالییه و وینه یکی ته واپ پیچه وانه ی خو یه تی. ئه م یوتوبیا یه ش کار ده کات بو قول کردنه وه ی ئه و په یوه ندییه ی که ئیستا کان و رابردوو کان و ئاینده کان پیکه وه ده به سته وه.

یاده وهری چون له هه موو تاکیدا له هه موو که ره سته یه کدا، له هه موو سه ره ختیکیا به رجه سته ده بییت و له کلیشه یه کی ئیستا پیدا وینا ده کریته وه، هاوکات به ته رزی جیا جیا و له خه یالگه ی جیا وازدا له تاکه کان و گروهه کان و گوتاره کان و قسه که ره کان و حیکایه تخوانه کاند داغلی دوو قهیرانی گه وره ده بییت، قهیرانی یه که م فرسه ته کانی ئه و نوستالژیا سه رتاسه رییه یه که ئیستا داگیر ده کات و به رده وام کار له سه ر ئاماده کردنه وه ی یاده وهری ده کات و له سه ره خته کانی ئیستا و په ره و ده کردنی ئه و خه یالدا نه کونامیزه له ئیستایه کی به یاده وهری به رجه سته کرا ودا. قهیرانی دووه میش له وپوه سه رچاوه ده گریت که یاده وهری چون خه یالگه یه که له نادیا ره سه رچاوه ده گریت، هاوکات به و که ره سته کون و هه ژارانه وه ناتوانیت له ئیستادا بژی له به رئه وه ئه و روانینه به رده وام له هه ولی گوپینه وه ی رابردوو دایه به ئیستا، گوپینه وه ی فه نتازیا کانی رابردوو و به هه لکه وته کانی ئیستا، ویکچواندن ریکه وته کانی ناو میژوو به وینا کرا وه کانی ئیستا، گوپینه وه ی حیکایه ته کانی ئه و رو به ره نادیا ره ی یاده وهری به حیکایه ته مو دپرنه کانی ئیستا.

ده رگا کان نیین... نیین... نیین

که چی من هه ر باس له وه همی قاپییه سیحرییه کان ده که م

باس له زرینگیه ی پولاینی باله کان ده که م، له سه ر نقیمیکی ده روازه کان / له گووتنه وه ی نه فه قه ئه رخه وانیه کان بو نه وازشی ئه و / له ستایشی بولبول بو سه دای به هار له و دیو ده رگا کانه وه / ده لیم وه سفی روحی ئاسکه کان بکه که خو یان ده کیشن به ده رگا کانی پیریته باخچه دا / ستایشی گه ماروی میگه له زیوینه کان بکه بو ته نه ایم / به م ئه سپه

بريقيده داره بلی که خواجهیه کی ژهنگاوی هه لگرتووه: با له گه ل شیوه نی خویدا سمکۆلبکات... سمکۆلی یه کیک که ره شه باکان ده لیتته وه. (ل113)

وینه و ویناکراوه فهنتازیه کان ته نها گوزارشت نیین له مه و دایه کی دیکه ی سیرامیزو ره هه ندیکی دیکه ی دهره وی روانین و دهره وی شوین و زه من و ساته وه خته سروشتیه کان، به لکه گه لاله کردنی دنیا بینه که خالیتر له هر روانینی کۆنکریتی و پرت له هر ته ماشایه کی قول و پر مانا و رهنگاله تر له هر خه یالگی ساده و سروشتی. ئەم قه سیده یه ته نها په خشانه شیعیکی ساده نییه، به لکه په خشانه شیعیکی دراماتیکی پیکهاته ییه له نیوان فهنتازیا و سوریا لیزم و نه بستراکتدا، به واتایه که مه و دایه کی به رفراوانه له مانا و که شفی میتا سروشتی و میتا فهنتازیا دا. له راستی دا تائه و روکه که منین نه و ناوه ندو تاک و گروپ و روانینا نه ی که له ستراکچه ریکی نو ستالژییه وه سه چاوه ده گرن و رابردو و روبه ریکی گه وره ی یاده ورییه و خه یالگه یه که بو وینا کردنه وه ی نیستا، که منین نه و حیکایه تخوانانه ی یاده وری که هینده وابه سته ی نه و ته زا داخراوانه که نه گه ر یاده ورییان لیدامالی یان دامالترین له نو ستالژیا خالیده بنه وه له هر روانینی که له نیستا دا، به تالده بنه وه له هر خه یالدا نیکی ساته وه ختی و نازه مه نی و ناشوینگه رای، دوا جار خالیده بنه وه له هر دنیا بینه کی موزه یف و ساخته و ده مامکراو. نه و ترادسیونه داخراوه ی که له نیستا دا نازی ناتوانیت رووبه ره کانی داهاتوش وینابکات و رایه لکی له دهره وه ی زه من و له دهره وه ی جوگرافیا داخراوه کان هه بیته و له دنیا بینه کدا دیالوگ دروستبکات که رووبه ریکی نادیا ریکراو و ناماتریال بیته، له به ره وه ی دنیا ی ماتریال دنیا یه که بو داگیر کردنی جوگرافیا کانی روانین له خه یالگه یه کی زه مه نی و له کارخانه یه کی گه وره ی واقع و شوینگه یه کی فراوانی نو ستالژی یان نایدولوزی.

من به ربومی مردنتان له به ربومی شه و بو جیا ده که مه وه

من ده غلی تاریکیتان له ده غلی به ره به یان بو جیا ده که مه وه

خه رمانی دوا ی جهنگتان له خه رمانی دوا ی عه شق بو جیا ده که مه وه...

سیوه کانی فیتنه تان له سیوه کانی نارامی بو دهره هینم.

توش نه ی نه وه ی پیتوایه، نه وه ی یارییه کی برده وه، ژیا نی بردوته وه. نه ی نه وه ی پیتوایه، نه وه ی کلیلیکی برده وه، دهرگا کانی بردوته وه.

من مژده ی چاوه پروانییه کی دریزترت ده ده می، که له پشت گه رده لوله کانه وه... له ناو بورجه کاند... له قولله

نه رخه وانیه کانی روانینی ته نه یان ده دا، من رقم له دلنیا ییه کاتیک ده زانین دلنیا یی ته نیا گۆرانییه که بو نه وه ی

له ناوه راستی نا ئومیدیدا خه ومان لینه که ویت... (ل103)

خولقاندنی رووبه ریکی گه وره له گومانی وجودیانه، ته نها به ریا کردنی خه یالگه یه که نییه بو روانین و دروست کردنی فهنتازیا، به لکه ده ستبرده بو ستاندارده نه خلاقیه کانی بینین و به رجه سته کردن و ستایله کۆنکریتییه کان و شه ریکی گه وره شه بو شکاندن و له به ریه که له شه شانده وه ی دلنیا ییه گه وره کان و حیکایه ته گه وره کانی ره هاخوازی و شیوه خوازی و ستایله خوازی، نه وه ی له لای شاعیرانی سروشتگه راو غه زه لخوان و شاعیره حیکایه تخوانه کان ده بنه ستایل و شیوه و وینه ی به رجه سته له قه سیده کانی به ختیار عه لیدا ته واو پیچه وانه ده بنه وه یان خوینره ده خاته نیو رووبه ریکی گه وره ی گومانه وه له شته کان و له بینراوه کان و دوا جار وینه و ویناکراویکی سیرچی و نه فسانه یی یان فهنتازیان پیده به خشیت.

هاوکات که منین نه و نوسه رو شاعیرو حیکاتخوانانه ی که له سهه پاشماوه کانی رابردوو نه له وه پرن و له سهه بهرماوه ی یاده وه ریبه کانی خویمان و میگل ده ژین و خوانی ئیستای پی زه خره فه ده که ن. نه و پوکه نه وه ی سهه چاوه یه کی دیاری ئیستای نه بیته بو مه عریفه یه کی جیاوازو دنیا بینیه کی جیاواز هیچی که متر نییه له وه ده ریواونه پیره ی که به دیار ماسیهه رزیوه کانی خه یالیه وه ده مریت، نه و پوکه پیویسته له وه تیگه یه که دنیا بینیه کی دیکه له ئارادایه، به نه دازه یه که نه و خه یاله ده شکینی که سهه چاوه که ی ته نه ا یاده وه ریبه، که پارچه هه لاهه لاکانی نه و زاگیریه به هیچ میکانیزمیکی دیکه ی نه و ترادسیونه نایه ته وه سهه کلیشه ی یه که مجارو خه یالگه هه ره سهه تاییه کی دروستبوونی، به واتایه که نایه ته وه سهه هیلی نه و شه مه نده فه ره ی پره له به های نوی و مانای نوی بو دنیا بینیه و قسه کردن له سهه ئیستا و هه لو ه شانده وه ی نه و دنیا داخراوه ی که یاده وه ریبه و پره له هه ر روانیک له نو ستا ژیاوه بو نو ستا لژیا، به لام خالییه له هه ر روانیک له خوده وه بو دنیا بینیه کی جیاوازو له زه مه نه وه بو نازه مه ن و ناشوین و نا ئایدولوژیا.

نه و رووبه ره ی یاده وه ری داگیرده کات، که متر نییه له رووبه ره کانی ئیستا و رووبه ره کانی هه نوکه و ئاینده، له به ره نه وه رووبه کی دیکه ی یاده وه ری بوکسی ژماره کانه، له کاتیکدا نه م بوکسه ته نه ا هه لگرو هه شارگه و دوکو مینتاری ژماره ی روژه کان و مانگه کان و سهاله کان و سهه رده مه کان، شهه رکان و گوشتارگه کان و عیشقه کان و گو مپرییه کان و سهه ریه کان و سهه رکرده کان و فه نتا زیا و کاریزماکانیان نییه، به لکه تو مارگه یه کی گه وره ی ژیا نه له سهه رووی پانتاییه ژیا ریبه کانی جهسته و خه یال و عه قلی ئیمه، به لکه تو مارگه یه کی گه وره ی ژیا نه له نیو پانتاییه ژیا ریبه کانی جهسته و خه یال و عه قلی ئیمه، به لکه زور له وه ئالوزتره که مروقی مو دین مه وداکانی بخوینیته وه له خواسته کانی خویدا و له جوگرافیاکانی بیرکرده وه و دنیا بینیه کانی خویدا راقه یان بکات و رایه له کانی په یوه ندی خو ی به سهه رله به ری نه و مه ودا یانه وه بدوژیته وه که دووباره راقه ی ده که نه وه. هه لبه ت نه و تو مارگه یه هه روا ساده و ساکار نییه، به لکه زور له وه ئالوزتره که مروقی مو دین خانه و شان کانی له یه کتری جیا بکاته وه، به واتایه که نه و تو مارگه یه له لایه که خاوه نی هیزیکی راکیشانه که چند هه زار نه وه نده ی هیزی راکیشانی زه وی یه، خاوه نی خه یال دانیکیه بو جیا کرده وه ی حیکایه ت له ئیستا و به حیکایه تکرده ی هه موو شتیک که ده که ویته نیو مه وداکانییه وه، به واتایه کی دیکه تو مارگه یه کی گه وره ی نو ستا لژییه له سهه رووکاری پانتاییه ژیا ریبه کانی جهسته و خه یال و عه قلی مرو فگه لیکی شاراوه و فه ره نه گیکی نا ئاشکرا. له لایه کی دیکه وه نه م تو مارگه یه خاوه نی ده زگایه کی گه وره ی تو مارکرده که هیچ ئامیریکی دیکه ی ته کنولوژی له ئاستی گپانه وه ی نه و حیکایه تانه دا نییه، که هه ر جاره وه له مه ودا یه کی جیاوازا پیشکه شده کرینه وه. هاوکات خاوه نی پولینکار بییه کی بی نه دازه یه که ده سه لاتی پولینکرده ی زه مه ن و شوین و مرو فو ژینگه و کولتور و نه ریت و خه یال و فه نتا زیا و به هاو ره مزه کانی هه یه، هه لبه ت نه و تو مارگه یه کار بو کاریگه ریبه کان و به سهه رچه وه کان و ئیستا کان ده کات، له به ره نه وه دامالینی ئیستا له رابردوو، یان دامالینی هه نوکه ژیا ری و دنیا بینیه کانی نه م ساته وه خته له جو مگه کانی یاده وه ری و له خه یال دانه کانی کاریکی هینده ئاسان نییه، چونکه نه و سیستمه ی ئیستا کان به یاده وه ریبه کانه وه ده به سستیته وه، ته نه ا به گه پخستنی که ره سه ته کان نییه له مه ودا یه کی داخراوی سروشتی دا، هاوکات نه و ترادسیونه ی منی مردوو به منی زیندوو وه ده به سستیته وه ئیراده یه کی شاراوه یه بو به ره مه نیانی سروتیکی کو مه لایه تی گو یگرتن و راهاتن و ئالوده بوون، هه لبه ت کارکرده نیسه له سهه پشکنینی ئیستا به مایکرو سکوپ یی یاده وه ری، به کار بردنی نادیا ره کانه بو شار دانه وه ی ئیستا و هه ر خه یالیک له ده ره وه ی نه و روانینه کو نکریتییه، ده ره نجام نه م دوخه ده گاته دامالینی مانا کان و روو تکرده وه ی ئیستا له هه ر به هایه کی ئیستا تیکی و دا رشتنه وه ی به پیکه اته گه لیکی حیکایه تی و دابه شکرده وه ی به سهه زه مه ندا.

کیشی هره گوره یاده وهری دوباره کردنه وهی خویتی له لایه ک و دوباره کردنه وهی ره مزو به هاگان و ماناکانه له نیستادا بو دوستکردنی خه یالگه یه که جیی ته وای و ئه هاومانا و هاواتایانه ی خوئی تیادا جیبکاته وه. لیره وه دهگه یه سهر تیزیکی دیکه یه کلایکه ره وه له نیوان یاده وهری و دوباره بونه وه، که دنیا بینه جیاوازه کانی دهره وهی ئه و ترادسیونی روانین و حیکایه تانه یه که کار له سهر توخکردنه وهی ئه و ناوهنده نوستالژییه ده که ن.

دەرگاگان داخراون... دەرگاگان ناکرینه وه

که دەرگاگان نه کرینه وه.. جهنگ یاری نیوان زینده گی و سیبه ره کانتیتی

شورش هاتوچوکردنی مردنه، له نیوان دیواره کانی یه ک ژوردا

عشق کو تاییه نیانیکی نا ئومیدانه یه به نا ئومیدی

به هار کو تاییه نیانیکی پایزانه یه به پایز

که دەرگاگان نه کرینه وه.. ده بیته مردوه کانمان له دیواره کاندایه بنیژین، خوا

له دیواره کان داتاشین، مانگ له شوشه ی شکاوی په نجه ره کان بهرله هه لچنینیان به لاشه ی کوکوختیه کان.

دەرگاگان ناکرینه وه، ئه گهر هه موو زهنگه کانیش بشکیئین، دەرگاگان ناکرینه وه. (ل 80)

به کارهینانی دەرگا" وه ک دهر وازه و روانینیکی دیکه، وه ک دنیا یه کی دیکه له دهره وهی دنیا ی داخراوی دیوی ناوه وهی شورا و دەرگاگان" بهرله وهی وینه یه کی بهرجه سته کرا و بیته، وه ک ته وای و ئه وینه دیاریکرا وانه ی نیو حیکایه ت و ئه و ماشینه گه وریه ی یاده وهری، دەرگا و دیوار و ههر بهر به سته کی به کارهاتوی نیو ئه م قه سیده یه دنیا یه ک وینا کراوی سایکولوژی و فلسفه ی و فنتازی له پشته وه یه، دەرگا خالی په یوه ندی نیوان تاکه که سو هه بوه کانه، جومگه ی پیکه وه به سته وهی واقیعه به خه یاله وه، روانیکی شه فافه له دهره وهی نابینایی و دنیا ی په نهانی ریکه و ته ئه فسانه یی و فنتازییه کان، پنتی شاراوه ی نیوان ئه و مروقه خه یالییه ی نیو خو مان و ئه و جه سته خاموشه ی ناو ژیا نه، له پشت دەرگا کانه وه ئاره زووییه کی سهرمه دی و چیژیکی یه زدانی هه یه، خه یالیک هه یه مه ودا کانی هه زاران ئه وه نده ی ئه و ره هنده بچو کانه یه که ناچنه وه سهر روانین و خه یالی هه لاهه لای نوستالژییه ک لیوانلیو له حیکایه ت و خالی له ههر مه ودا یه کی نیستایی بو هه نوکه و دامالینی نیستا له یاده وهری. که له چاوه پروانی زاهدیکه وه ده سته پیده کات بو چاوه پروانی گو دو، له خه یالی پیغه مبه رو حه کیمیکه وه بو ئاره زووه شکاوه کانی جه لادیک و کوکردنه وهی ههر یه ک له م مه ودا فنتازیانه و سهره نجام داغلی مملانتیه ک ده بیته له گه ل خو تدا و گرفتاری گیژاویکی گه وهری بهر یه ککه و تن ده بیته له گه ل ئه و مروقه خه یالییه ی ناخی خو ت و ئه و بوونه وهره واقیعییه ی ناو مه ودا داخراوه کانی ژیا ن.

لیو شتراوس زور به قولی ئامازه به و په یوه ندییه فلسفه فییه گه وریه ده دات که پیکه پنه ری کلیشه سازییه کی نیستاتیکی و جه وه رییه له نیوان زمان و هونه رو شیعردا و ده لیت: "شعیر له نیوه ریگی هونه رو زماندایه، په یوه ندی له گه ل زماندا هه مان په یوه ندی نیگار کیشه له ته ک بابته دا." دواتر رونکردنه وه یه کی زیاترمان ده دات... "زمان که ره سته ی سهره کی کاری شاعیره و به یارمه تی ئه م که ره سته خاوه تیده کو شئی تا باوه پره کان و چه مکه کان هه رچه نده چه ندان ورد نه بن دهریبری." لیو شتراوس پتر له سهر ئه م تیروانینه پیداده گری و راقه ی ده کات و ده لیت: "شاعیر ره هه ندیکی تازه به گو زارشته تازه زمانیه کان ده به خشی" وادپته بهرچاو که شعیر له نیوان دوو ریسای پیکناکوک (پارادوکس) دایه: "کرده ی ناویته کردنه زمانیه کان و کرده ی لیکدابرانی واتاییه." زمان چو ن دابشکراویکی واتاییه، هاوکات ناویته سازییه کی زمانه وانیشه، سازکردن و خولقاندنی گو زارشته و دهریبری و وینا کردن و

واتابه خشینی نوئ کاره هه ره بنجینه ییه کانی شاعیره بۆ خولقاندنی شیعر له نیگارێکی زمانه وانی نوئیدا، به لام به زمايکی تازه و ده رپرین و گوزارشتی نوئ.

به واتایه ک کوکردنه وهی ئه و روانینانه له مه و دایه کی لیکدژو بیرکه ره وهی فراواندا، فه لسه فه یه که بۆ دامالین و روتکردنه وهی وینه و ویناکراو و سه رماییه ره مزیه کان بۆ سه رچاوه کانیا ن و به ره مه یئانی خه یالدا نیک لیوانلیو له لیکدژو چیژی جیا جیا و ویناکراوی به رجه سته، به لام سه رچاوه کانی ئه م گه رانه وه یه نه یاده وه ریه، نه سود له و حیکایه تانه وه رگیراوه که مروقه کان له سه رمایه کی ره مزی ساخته یان که رنه قالی دا کو ده کاته وه. هه رچه ند نو ستالژیا له لای به ختیار عه لی ته و او جیا و ازتره وه ک ئه وهی له لای زۆرێک له شاعیران و ئه دیبان له ئارادایه، به واتایه ک نو ستالژیا له لای ئه و سوژگه لیکی ئاره زویه خش نییه له رابردوو، میژوو ده که ویتته ده ره وهی ئه و چیژو وینه و مه دلوانه وه، حیکایه تیک نییه ببیته سه رچاوه یه کی کاریگه ر بو ئه و نو ستالژیا یه، به لام خه یالێکی نوئ و سوژگه لیکی عارفانه له پشت هه ر گه رانه وه یه که وه ئاماده یه و تیکه له یه که له ئیستا و فه نتازیا یه که له ئاینده و فه لسه فه یه که بۆ کوشنی نیشتمان و دامالینی له هه ر مانایه کی کلاسیکی، هه ولێکی گه وره شه بۆ کوشتنی حیکایه ت و یاده وه ری، دوا جار فه نتازیا ی سه فه رێکی گه وره یه به سه رزه مینه بیسنوو بیکوتاییه کانی روانین و ناشوین و ناحیکایه ت و نازه مه ندا.

ده ره نجام قه سیده کانی به ختیار عه لی که رنه قالیکی بیکوتاییه له ده ره وهی زه مه ن و به ناو زه مه نیکی ئه فسوناوی و میتافه نتازیا یه کی ویناکراوی زه نه نییه بۆ هه لوه شانده وهی مانای شوین و کوشتنی حیکایه ت و نه خسه کیشانیکی نانه ندازه یه بۆ دۆزینه ی مانای نوئ و گوزارشتی نوئ و تیرامان و ویناکردنی لیشاویک له بوونه وه ری میتافه نتازی نیو سه رزه مینیکی یۆتۆپی له ناشوین و نازه مه ن و ناحیکایه تدا.

سه رچاوه کان:

1-Modern poem- A Norton Introduction Edited by Richard Elman & Robert O'Clair –Second Edition USA 1989

2-G.Charbonier, Op.pp110-111-113

3-N.Frye, Anatomy of criticism, precision u.p.1973

4-ئۆکتافیق پاز، شعر والنهایات القرن.